

Sygn. akt I NSP 100/21

POSTANOWIENIE

Dnia 1 września 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

Prezes SN Joanna Lemańska (przewodniczący)

SSN Ewa Stefańska

SSN Paweł Czubik (sprawozdawca)

w sprawie ze skargi M. J.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki
w postępowaniu przed Sądem Najwyższym w sprawie o sygn. akt I NWW 102/20
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw
Publicznych w dniu 1 września 2021 r.,

odrzuca skargę.

UZASADNIENIE

Profesjonalny pełnomocnik M. J. w dniu 7 kwietnia 2021 r. wniósł do Sądu Najwyższego skargę na podstawie ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (t.j. Dz.U. 2018, poz. 75 ze zm., dalej: ustawa o skardze na przewlekłość), domagając się stwierdzenia przewlekłości w postępowaniu przed Sądem Najwyższym w sprawie I NWW 102/20 i zasądzenia od Skarbu Państwa kwoty nie mniejszej niż 2.000 zł z tytułu przewlekłości postępowania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 5 ust. 1 ustawy o skardze na przewlekłość, niezbędnym

warunkiem dopuszczalności skargi o stwierdzenie przewlekłości postępowania jest wniesienie jej w toku postępowania.

Postępowanie w sprawie I NWW 102/20 jest zakończone, gdyż Sąd Najwyższy prawomocnym postanowieniem z 17 marca 2021 r. wniosek o wyłączenie sędziów pozostawił bez dalszego biegu.

Skarga na przewlekłość postępowania ma przede wszystkim za zadanie eliminowanie i zapobieganie przewlekłości przez dyscyplinowanie Sądu do podejmowania terminowych i właściwych czynności prowadzących do rozpoznania sprawy w rozsądnym terminie, tym samym skarga na przewlekłość postępowania wniesiona już po jego prawomocnym zakończeniu nie może odnieść tego skutku (uchwała składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z 28 marca 2013 r., III SPZP 1/13; postanowienia Sądu Najwyższego z: 12 sierpnia 2014 r., III SPP 159/14, 10 czerwca 2014 r.; III SPP 110/14; 3 września 2019 r., I NSP 73/19; 9 czerwca 2021 r., I NSP 62/21).

Nadto, skład zauważa, że skarga na przewlekłość postępowania w sprawie wniosku o wyłączenie sędziego w postępowaniu głównym jest niedopuszczalna jako dotycząca postępowania wpadkowego, a zatem i z tej przyczyny podlegałaby odrzuceniu.

W związku z powyższym, na podstawie art. 373 § 1 k.p.c. w zw. z art. 397 § 3 k.p.c. w zw. z art. 8 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość, Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.